

KWESTIONARIUSZ DLA KANDYDATA NA KOMISARZA

Maroš ŠEFČOVIČ

**Handel i bezpieczeństwo gospodarcze, stosunki międzyinstytucjonalne i
przejrzystość**

1. Ogólne kompetencje, zaangażowanie w sprawę europejską i niezależność osobista

Jakie aspekty Pana kwalifikacji i doświadczenia mają szczególne znaczenie dla sprawowania obowiązków komisarza i promowania ogólnego interesu europejskiego, zwłaszcza w obszarze, za który byłby Pan odpowiedzialny? Jak przyczyni się Pan do realizacji wytycznych politycznych Komisji? Jak zamierza Pan uwzględniać aspekt płci i włączyć perspektywę płci do wszystkich obszarów polityki podlegających Pana resortowi? W jaki sposób będzie Pan realizować włączanie problematyki młodzieżowej do głównego nurtu polityki?

Jak może Pan wykazać przed Parlamentem Europejskim swoją niezależność oraz zapewnić, że żadna działalność prowadzona w przeszłości, w chwili obecnej ani w przyszłości nie będzie podawać w wątpliwość Pana rzetelności w wywiązywaniu się z obowiązków komisarza?

Uważam, że posiadam odpowiednie kwalifikacje i doświadczenie zawodowe, aby przyczynić się do realizacji ogólnego interesu europejskiego.

W swojej pracy poświęcam się sprawom UE już od ponad dwudziestu lat. Zdobyłem szczegółową wiedzę na temat instytucji UE i wykazałem się niesłabnącym zaangażowaniem w nasz wspólny europejski projekt, najpierw jako stały przedstawiciel Słowacji przy UE (2004–2009), później jako komisarz ds. kształcenia, szkolenia, kultury i młodzieży (2009–2010), a następnie jako wiceprzewodniczący Komisji: ds. stosunków międzyinstytucjonalnych i administracji (2009–2014), ds. unii energetycznej (2014–2019), ds. stosunków międzyinstytucjonalnych i prognozowania (2019–2023), a obecnie jako wiceprzewodniczący wykonawczy Komisji ds. Europejskiego Zielonego Ładu, stosunków międzyinstytucjonalnych i prognozowania.

Podczas sprawowania tych funkcji nieustannie dążyłem do promowania interesu europejskiego, jednocześnie budując i wspierając ściśle relacje między instytucjami UE, a zwłaszcza z Parlamentem Europejskim.

Jestem szczególnie dumny z naszych inicjatyw, które w znacznym stopniu przyczyniły się do wzmocnienia pozycji Europy w niej samej i na całym świecie, na przykład ze stworzenia solidnej bazy przemysłowej dla nowych i powstających czystych technologii w UE; promowania wspólnych zakupów strategicznych towarów, takich jak gaz ziemny, wodór i surowce krytyczne; czy pogłębienie partnerstw UE z krajami sąsiadującymi, na przykład dzięki zakończeniu negocjacji pobrexitowych ze Zjednoczonym Królestwem, które zaowocowały ramami windsorskimi UE–Zjednoczone Królestwo z 2023 r.

Aktywnie uczestniczyłem również w debatach i procesach decyzyjnych kolegium, a kwestia zrównoważoności i wymiar społeczny zawsze miały w mojej pracy nadrzędne znaczenie.

Zgodnie z pismem określającym moje zadania Europa potrzebuje nowej zagranicznej polityki gospodarczej, napędzającej nasz dobrobyt i zapewniającej równe warunki działania na całym świecie. Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, będę zatem dążyć do zapewnienia wolnego i sprawiedliwego handlu, który przynosi korzyści europejskim przedsiębiorstwom i konsumentom, poprzez rozwijanie zrównoważonych partnerstw na całym świecie, modernizację naszego systemu celnego, przyjęcie bardziej

asertywnego stanowiska wobec nieuczciwej konkurencji oraz stawianie bezpieczeństwa gospodarczego na pierwszym miejscu w naszych działaniach.

Bliskie stosunki i konstruktywna współpraca z Parlamentem Europejskim były – i nadal będą – moimi podstawowymi zasadami działania jako członka kolegium.

Jako wiceprzewodniczący ds. stosunków międzyinstytucjonalnych i administracji podczas mojej poprzedniej kadencji (2009–2014) negocjowałem w imieniu Komisji porozumienie ramowe z Parlamentem Europejskim.

W ramach obecnej kadencji ściśle współpracowałem z członkami kolegium przy przygotowywaniu rocznego programu prac Komisji oraz wspólnej deklaracji w sprawie priorytetów legislacyjnych, zgodnie z Porozumieniem międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa. Ponadto monitorowałem działania podejmowane w związku z rezolucjami Parlamentu i dopilnowałem, aby Komisja wywiązała się ze swoich zobowiązań wynikających z art. 225 TFUE.

Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza na kolejną kadencję zostanie zatwierdzona, będę się starał wykorzystać to doświadczenie, aby dalej wzmacniać współpracę między Komisją Europejską a Parlamentem Europejskim, a tym samym przyczynić się do poprawy legitymacji demokratycznej w Europie.

Parlament Europejski ma kluczowe znaczenie dla wizji nowo wybranej przewodniczącej Ursuli von der Leyen dotyczącej realizacji celów dla obywateli UE, określonej w jej wytycznych politycznych i powtórzonej w piśmie określającym moje zadania. Obejmuje to prace nad dokonaniem jak najszybciej przeglądu naszego porozumienia ramowego, a także nad zacieśnieniem naszej współpracy w zakresie art. 225 przez zachęcanie komisarzy do udziału w zorganizowanych dialogach z komisjami parlamentarnymi na temat rezolucji przyjętych na podstawie tego artykułu, a tym samym nadanie Parlamentowi większej roli w inicjowaniu i kształtowaniu prawodawstwa.

Jeśli moja nominacja na wiceprzewodniczącego zostanie zatwierdzona, będę kontynuował zdecydowane wdrażanie zasady uwzględniania aspektu płci. Będę włączać się w działania na rzecz równości płci w naszej codziennej pracy i wspierać takie działania, między innymi stosując tę zasadę do mojego własnego zespołu, będę też nadal rozwijać politykę uwzględniania aspektu płci, którą kierowałem w trakcie mojej poprzedniej kadencji jako wiceprzewodniczący ds. stosunków międzyinstytucjonalnych i administracji (2009–2014).

Jestem w równym stopniu zaangażowany we włączanie problematyki młodzieży do głównego nurtu polityki, w oparciu o moje dotychczasowe osiągnięcia. Na przykład programy prac Komisji wchodzące w zakres moich kompetencji obejmowały reakcję na zalecenia Konferencji w sprawie przyszłości Europy, która była wyjątkowym wydarzeniem, z dużym naciskiem na młodzież. Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, utrzymam swoje zaangażowanie w te kwestie, m.in. organizując doroczne dialogi z młodzieżą na temat polityki, a pierwszy taki dialog odbędzie się w ciągu pierwszych stu dni następnej kadencji Komisji.

Wreszcie, jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, zobowiązuję się do pełnego przestrzegania obowiązków traktatowych dotyczących niezależności, przejrzystości, bezstronności i dostępności.

W trakcie mojej poprzedniej i obecnej kadencji jako członek kolegium wypełniłem wszystkie obowiązki wobec instytucji, w tym w zakresie przedkładania i aktualizacji wszystkich deklaracji interesów. W pełni przestrzegałem zarówno litery, jak i ducha postanowień traktatów, a w szczególności obowiązku działania w interesie Unii Europejskiej.

Jeśli moja nominacja na członka kolegium komisarzy zostanie zatwierdzona, będę nadal przestrzegał litery i ducha traktatu. W szczególności będę przestrzegał obowiązku działania w interesie Unii Europejskiej bez przyjmowania instrukcji od jakiegokolwiek rządu lub innego organu. Będę również przestrzegać Kodeksu postępowania członków Komisji Europejskiej i jego przepisów dotyczących konfliktu interesów. Moja deklaracja interesów jest kompletna i publicznie dostępna. Jeżeli konieczne będą jakiekolwiek zmiany, niezwłocznie uzupełnię ją o aktualne informacje.

2. Kierowanie resortem oraz współpraca z Parlamentem Europejskim

Czy może Pan zobowiązać się do należytego informowania Parlamentu o swoich działaniach i działaniach podległych Panu departamentów? W jakim zakresie uznaje Pan swoją odpowiedzialność przed Parlamentem?

Jakie konkretne zobowiązania jest Pan w stanie podjąć w odniesieniu do zaangażowania i obecności w Parlamencie, zarówno w komisjach, jak i na posiedzeniach plenarnych, w odniesieniu do przejrzystości, współpracy i skutecznych działań w następstwie stanowisk Parlamentu oraz składanych przez niego wniosków w sprawie inicjatyw ustawodawczych? W związku z planowanymi inicjatywami lub procedurami w toku – czy jest Pan gotowy udostępniać Parlamentowi na czas informacje i dokumenty na równi z Radą?

Współpraca z Parlamentem Europejskim ma dla mnie ogromne znaczenie, co pokazywałem przez cały okres mojej służby w Komisji Europejskiej.

Przywiązuję dużą wagę do zasady kolegalności i jeśli moja kandydatura na członka kolegium komisarzy zostanie zatwierdzona, będę ściśle współpracował z innymi członkami kolegium.

W szczególności będę dążył do stworzenia, dzięki naszemu strategicznemu partnerstwu z Parlamentem Europejskim, solidnych strategii politycznych opartych na szerokim konsensusie sił proeuropejskich. Wierzę, że jedność jest naszym najsilniejszym atutem.

Rzeczywista i skuteczna współpraca międzyinstytucjonalna ma zasadnicze znaczenie dla funkcjonowania systemu instytucjonalnego UE oraz dla legalności unijnego systemu podejmowania decyzji. Opiera się ona na pewnych zasadach przewodnich, takich jak otwartość, wzajemne zaufanie i regularna wymiana informacji, odzwierciedlonych w wytycznych politycznych nowo wybranej przewodniczącej Ursuli von der Leyen i w sporządzonych przez nią pismach określających zadania. Zamierzam zdecydowanie postępować w pełni zgodnie z tymi zasadami.

Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, będę nadal energicznie pracować nad wzmocnieniem współpracy między Komisją a Parlamentem Europejskim, w szczególności przez przegląd porozumienia ramowego w sprawie stosunków między Parlamentem a Komisją, aby pomóc wzmocnić naszą wspólną odpowiedzialność polityczną i dialog, a także zwiększyć przepływ informacji i przejrzystość.

Co do zasady będę wspierać nowo wybraną przewodniczącą Ursulę von der Leyen w jej dążeniu do wzmocnienia naszego dialogu z Parlamentem Europejskim. W związku z tym będę przewodził próbom zapewnienia systematycznej obecności komisarzy w poszczególnych komisjach i na posiedzeniu plenarnym.

Uważam, że musimy współpracować z Parlamentem Europejskim na każdym etapie procesu kształtowania polityki. W związku z tym, jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, dopilnuję, aby komisje parlamentarne były zaangażowane we wszelkie ważne działania wchodzące w zakres moich kompetencji.

Większa rola Parlamentu Europejskiego w inicjowaniu i kształtowaniu prawodawstwa:

Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, zgodnie z nieustającym zobowiązaniem nowo wybranej przewodniczącej Komisji do przyznania Parlamentowi większej roli w inicjowaniu i kształtowaniu prawodawstwa będę wypełniać nasze zobowiązanie do reagowania na rezolucje Parlamentu na podstawie art. 225 TFUE, składając wnioski ustawodawcze z pełnym poszanowaniem zasad proporcjonalności, pomocniczości i lepszego stanowienia prawa. Przyczynię się do zagwarantowania, by komisarze uczestniczyli w zorganizowanych dialogach z komisjami parlamentarnymi na temat tych rezolucji. W ramach obecnej kadencji Komisji osiągnęliśmy już znaczne postępy w realizacji tego zobowiązania, co zapewnia nam solidną podstawę do dalszego działania.

Polityka handlowa i celna:

Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, zamierzam wywiązać się ze wszystkich zobowiązań związanych z polityką handlową i celną określonych w Traktacie. Zamierzam również regularnie współpracować z odpowiednimi komisjami parlamentarnymi, w tym w ramach specjalnych briefingów dla członków Parlamentu.

Jeśli chodzi o bezpieczeństwo gospodarcze, zapewnię przejrzystość i regularną współpracę z Parlamentem w zakresie istotnych zmian dotyczących trzech filarów europejskiej strategii bezpieczeństwa gospodarczego. Będę dalej wspierać prace Parlamentu w procesie podejmowania decyzji na równi z pracami Rady, w sytuacjach gdy obie instytucje są współprawodawcami w dziedzinie bezpieczeństwa gospodarczego.

Z niecierpliwością czekam również na współpracę ze wszystkimi właściwymi komisjami nad zewnętrznym wymiarem prawodawstwa wewnętrznego UE w różnych obszarach polityki, z myślą o eliminacji wszelkich ewentualnych skutków ograniczających handel.

Komisja będzie nadal przekazywać Parlamentowi te same dokumenty dotyczące polityki handlowej, które przekazuje Radzie, przestrzegając przy tym szczegółowych przepisów dotyczących postępowania z informacjami szczególnie chronionymi, aby zapewnić ich ochronę i zapobiec nieuprawnionemu ujawnieniu.

Przejrzystość:

Biorąc pod uwagę obecne wyzwania gospodarcze, środowiskowe i geopolityczne, dostrzegam potrzebę osiągnięcia jak najszerzego konsensusu w sprawie polityki handlowej UE.

Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, dopilnuję, by przejrzystość i ocena pozostały kamieniem węgielnym polityki handlowej UE, aby utrzymać legitymację demokratyczną i zaufanie publiczne.

W swoich wytycznych politycznych nowo wybrana przewodnicząca Ursula von der Leyen podkreśliła, że jednym z głównych celów zmienionego porozumienia ramowego między naszymi instytucjami jest większa przejrzystość. Będę ściśle współpracował z Parlamentem Europejskim i Radą na rzecz większej przejrzystości procesu legislacyjnego. Przegląd porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie rejestru służącego przejrzystości Parlamentu, Rady i Komisji, który ma zostać przeprowadzony do lipca 2025 r., ma zatem duże znaczenie. Uważam, że może to przyczynić się do zwiększenia zaufania do instytucji UE.

Udostępnianie informacji i dokumentów:

Doskonale zdaję sobie sprawę z tego, że przekazywanie informacji i dokumentów ma zasadnicze znaczenie dla pogłębiania partnerstwa między Parlamentem Europejskim a Komisją. Zobowiązuję się zatem do pełnego wdrożenia odpowiednich przepisów porozumienia ramowego między tymi dwiema instytucjami oraz Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa z 2016 r.

Pytania Komisji Handlu Międzynarodowego

3. Unijna strategia w zakresie handlu, inwestycji i konkurencyjności na najbliższe pięć lat

Do stymulowania wzrostu gospodarczego i zrównoważonego rozwoju, tworzenia miejsc pracy oraz zwiększania atrakcyjności i konkurencyjności naszego jednolitego rynku niezbędny jest solidny program handlowo-inwestycyjny. Proszę dokładnie przedstawić swoją strategię handlowo-inwestycyjną.

➤ *Na płaszczyźnie fakultatywnej i wielostronnej – w jaki sposób zbuduje Pan koalicję na rzecz modernizacji WTO, aby przezwyciężyć wyzwania związane z jej funkcją tworzenia przepisów i zapewnić w pełni funkcjonujący system rozstrzygania sporów? Jak widzi Pan rolę Unii w kierowaniu przygotowaniach do udanej 14. konferencji ministerialnej? Czy zainicjuje Pan i posunie do przodu negocjacje w sprawie wielostronnych i, w razie konieczności, fakultatywnych porozumień dotyczących luk w zbiorze przepisów WTO, obejmujących interwencję państwa na rzecz sektorów przemysłu, ustanowienie wielostronnego trybunału inwestycyjnego i wdrożenie już zawartych porozumień?*

➤ *Na płaszczyźnie dwustronnej – jakie dwustronne negocjacje handlowe będą dla Pana priorytetowe i według jakiego harmonogramu? Jak zapewni Pan równe warunki działania z państwami spoza UE i jakie będzie Pana podejście do nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez Chiny? W jaki sposób zajmie się Pan barierami w handlu ze Stanami Zjednoczonymi oraz zabezpieczy i wzmocni Radę ds. Handlu i Technologii, aby propagować transatlantyckie przywództwo w handlu i kluczowych technologiach?*

➤ *Jak zadba Pan o to, by wspólna polityka handlowa faktycznie pozostawała w obszarze wyłącznych kompetencji Unii? Czy zdecydowanie przeciwstawi się Pan wszelkim formom obchodzenia przepisów i jednostronnym praktykom państw członkowskich i jak zamierza Pan to zrobić? Jak zadba Pan o to, by ratyfikacja umów handlowo-inwestycyjnych zawierających jedynie postanowienia wchodzące w zakres wyłącznych kompetencji UE była określana wyłącznie na szczeblu UE? Czy zobowiąże się Pan dopilnować, aby nie zwracano się o tymczasowe stosowanie umów handlowo-inwestycyjnych, w tym rozdziałów dotyczących handlu w szerszych umowach, zanim Parlament nie wyrazi zgody na te umowy? Czy w przypadku gdy zawarcie kompleksowych umów nie jest możliwe, będzie Pan promować jako alternatywę porozumienia sektorowe? Jak będzie Pan promować handel cyfrowy z korzyścią dla przedsiębiorstw i konsumentów?*

➤ *Jak zadba Pan o to, by wspólna polityka handlowa propagowała podstawowe wartości, konwencje międzynarodowe oraz światowe normy klimatyczne, środowiskowe i pracownicze, a także by chroniła interesy konsumentów i pracowników, w tym w odniesieniu do handlu cyfrowego? Jak będzie Pan wdrażać nowe podejście do handlu i zrównoważonego rozwoju w istniejących i przyszłych umowach, w szczególności w odniesieniu do celów zrównoważonego rozwoju, porozumienia paryskiego, konwencji MOP i globalnych ram różnorodności biologicznej z Kunmingu/Montrealu?*

Handel i inwestycje mają zasadnicze znaczenie dla UE. UE jest największym na świecie blokiem handlowym odpowiadającym za 16 % światowego handlu, a także największym inwestorem zagranicznym na świecie. Nasze powiązania handlowe umożliwiają wykorzystanie ekonomii skali, przyczyniają się do wydajności i innowacji w UE oraz wzmacniają naszą odporność – wszystkie te elementy mają zasadnicze znaczenie w globalnym otoczeniu charakteryzującym się konkurencją geopolityczną i geoeconomiczną. Unijny wywóz wspiera ponad 30 mln miejsc pracy w UE, przy czym prawie 10 mln jest wynikiem inwestycji zagranicznych na jednolitym rynku. Aby osiągnąć cele nowej kadencji w zakresie konkurencyjności, bezpieczeństwa i zrównoważonego rozwoju, UE musi dalej wzmacniać swoją politykę handlową i inwestycyjną.

Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza ds. handlu i bezpieczeństwa gospodarczego zostanie zatwierdzona, będę dążyć do osiągnięcia tych celów poprzez działania w kilku obszarach. Po pierwsze, otwarcie rynków i usunięcie barier handlowych, co zapewni przestrzeń potrzebną naszym przedsiębiorstwom do dostosowania się i rozwoju, w tym poprzez ich ochronę przed nieuczciwymi praktykami handlowymi innych podmiotów przy zachowaniu równych warunków działania w skali światowej. Po drugie, wzmocnienie odporności jednolitego rynku poprzez zabezpieczenie, ograniczanie ryzyka i dywersyfikację źródeł dostaw surowców krytycznych i innych czynników produkcji mających kluczowe znaczenie dla konkurencyjności UE. Po trzecie, współpraca z naszymi partnerami mająca na celu przeprowadzenie w poszczególnych krajach odpowiednich transformacji z myślą o stworzeniu bardziej ekologicznych i zrównoważonych gospodarek. Po czwarte, dążenie do stabilności i jej utrzymanie w systemie handlowym opartym na zasadach.

Będę nadal przewodzić wysiłkom podejmowanym na rzecz reformy i wzmocnienia **Światowej Organizacji Handlu (WTO)**. 14. konferencja ministerialna WTO będzie stanowiła kamień milowy w ramach tego procesu. UE powinna nadal stać na czele przygotowań służących uzyskaniu konkretnych rezultatów – w szczególności w negocjacjach w sprawie dotacji dla rybołówstwa, ale także w kwestiach rozwoju, rolnictwa i bezpieczeństwa żywnościowego. UE powinna również szukać sposobu wydłużenia okresu obowiązywania moratorium na handel elektroniczny. Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, jednym z moich kluczowych priorytetów będzie współpraca z innymi członkami WTO, w tym ze Stanami Zjednoczonymi, w celu osiągnięcia konsensusu w sprawie przywrócenia skutecznego systemu rozstrzygania sporów, który będzie zachowywał elementy niezbędne do utrzymania handlu opartego na zasadach, w szczególności procedurę bezstronnego przeglądu apelacyjnego sprawozdań zespołów orzekających. Chociaż proces ten jest w toku, będę nadal podtrzymywał i usprawniał funkcjonowanie tymczasowego arbitrażu odwoławczego (MPIA). Aby WTO odzyskała centralną rolę w handlu międzynarodowym, musi zaktualizować swój zbiór przepisów i dostosować się do obecnych realiów. W związku z tym będę współpracować z wieloma członkami WTO nad kluczowymi wyzwaniami, m.in. negatywnymi skutkami ubocznymi interwencji państwa w gospodarce, powiązaniami między handlem a klimatem i środowiskiem, włączeniem umów wielostronnych – w tym dotyczących ułatwiania inwestycji na rzecz rozwoju i handlu elektronicznego – do ram WTO, a także usprawnieniem procesów decyzyjnych.

Równolegle będę kontynuować prace na rzecz zakończenia negocjacji w sprawie ustanowienia wielostronnego trybunału rozstrzygania sporów inwestycyjnych do 2027 r., które to negocjacje toczą się w Komisji Narodów Zjednoczonych do spraw Międzynarodowego Prawa Handlowego (UNCITRAL).

Realizacja strategicznych celów UE będzie również wymagała ambitnego **programu w zakresie handlu dwustronnego i inwestycji dwustronnych**, który wzmocni naszą konkurencyjność i odporność, a jednocześnie zapewni platformę ściślejszej współpracy w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, podejmę współpracę z partnerami **w sposób proaktywny i elastyczny** i dopilnuję, aby interesy UE były w pełni uwzględniane. Z jednej strony zamierzam kontynuować realizację naszego bieżącego programu, koncentrując się na regionie Indo-Pacyfiku, Ameryce Łacińskiej i Afryce. UE negocjuje już umowy z Indiami, Indonezją, Tajlandią, Filipinami i innymi partnerami handlowymi, a także finalizuje nierozstrzygnięte dotąd kwestie w negocjacjach z Mercosurem i Meksykiem. Będę starał się doprowadzić je do końca w odpowiednim terminie, pod warunkiem że realizowane będą nasze interesy i przestrzegane nasze wartości. Z drugiej strony zbadam nowe sposoby rozwijania i pogłębiania więzi

z partnerami, biorąc pod uwagę konkretne obszary wspólnego zainteresowania, w tym interesy sektorowe. Takie alternatywne formy zaangażowania – na przykład umowy o ułatwieniach w zrównoważonych inwestycjach, umowy o handlu cyfrowym, umowy o wzajemnym uznawaniu oraz nowe czyste partnerstwa handlowo-inwestycyjne – powinny umożliwić UE szybsze postępy w ukierunkowanych kwestiach, zapewniając zarówno konkretne korzyści dla UE, jak i atrakcyjną ofertę dla naszych partnerów.

Dwustronne stosunki UE z **USA i Chinami**, wraz z dynamiką ich strategicznej konkurencji, będą nadal wpływać na naszą politykę handlową.

Stany Zjednoczone pozostają naszym największym partnerem handlowym i zamierzam dalej rozwijać nasze stosunki dwustronne poprzez dialog oraz asertywną obronę naszych interesów. Jednym ze sposobów realizacji tego planu będzie zmodernizowanie Rady UE-USA ds. Handlu i Technologii (TTC) przez dostosowanie jej struktury do zmieniających się potrzeb i priorytetów. Jednocześnie zamierzam pracować nad polubownym rozwiązaniem kwestii dwustronnych, m.in. planuję znaleźć trwałe rozwiązania sporu dotyczącego dużych cywilnych statków powietrznych oraz amerykańskich ceł na stal i aluminium, a także reagować na środki mające wpływ na nasze stosunki handlowe, takie jak ustawa o obniżeniu inflacji i wymogi wynikające z ustaw „Buy America” i „Buy American”.

Co się tyczy **Chin**, będę pracować nad bardziej zrównoważonymi i wzajemnymi stosunkami handlowymi, m.in. zajmę się istotnymi zastrzeżeniami co do równych warunków działania, związanymi z negatywnymi efektami zewnętrznymi chińskiego modelu gospodarczego i polityki przemysłowej, w przypadku których decyzje podejmowane są na szczeblu państwowym, a także nadwyżkami mocy produkcyjnych, które zakłócają światowe rynki i łańcuchy dostaw. Sprostanie tym wyzwaniom będzie wymagało stałego dialogu, a także, w razie potrzeby, strategicznego wykorzystania naszego zaktualizowanego zestawu autonomicznych instrumentów.

W konfrontacji ze skomplikowanymi strategiami politycznymi i stawianymi nam wyzwaniami podejmę wszelkie niezbędne działania w celu obrony interesów UE w tych stosunkach dwustronnych.

Chociaż obawy geopolityczne i geoeconomiczne są coraz większe, głęboko wierzę, że polityka handlowa odgrywa znaczącą rolę we wspieraniu **zrównoważonego rozwoju**, poprzez większą zgodność z globalnymi **normami klimatycznymi, środowiskowymi i pracowniczymi**. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę dążyć do tego, by polityka UE w kwestiach zrównoważonego rozwoju nadal opierała się na zasadach uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym. Będę kontynuował wysiłki na rzecz osiągnięcia założeń związanych ze zrównoważonym rozwojem, w tym w odniesieniu do celów zrównoważonego rozwoju, porozumienia paryskiego, konwencji MOP i globalnych ram różnorodności biologicznej z Kunmingu/Montrealu. Będę to czynił w ramach WTO, a także w stosunkach dwustronnych, na przykład poprzez rozdziały dotyczące handlu i zrównoważonego rozwoju w naszych umowach handlowych. Nasze umowy dwustronne stanowią bardzo potrzebną platformę pogłębiania dialogu, zrozumienia i współpracy, a jednocześnie uwzględniają możliwość wzmocnienia procedur rozstrzygania sporów.

Obrona interesów **konsumentów i pracowników** musi nadal stanowić główny element polityki handlowej UE, co obejmuje również **handel cyfrowy**. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę kontynuować negocjacje z partnerami handlowymi w sprawie wiążących przepisów dotyczących handlu cyfrowego i przepływu danych, które to przepisy będą obrazowały całemu światu reprezentowany przez UE model funkcjonowania zorientowany na człowieka i oparty na wartościach.

Jedność UE będzie nadal miała kluczowe znaczenie dla naszej pozycji gospodarczej i geopolitycznej. W związku z tym zamierzam w pełni wykorzystać dostępne narzędzia w celu egzekwowania wyłącznych kompetencji Unii, w tym w drodze nieformalnego dialogu i, w razie potrzeby, formalnych postępowań w sprawie naruszenia przepisów prawa.

Jednocześnie wyłączna kompetencja i jedność UE muszą być odzwierciedlone w naszej zdolności do ratyfikowania umów handlowych – od niej zależy nasza wiarygodność. Co do zasady będę dążyć do wypracowania wspólnego porozumienia z Parlamentem Europejskim i Radą w sprawie zawierania jak największej liczby umów handlowych i inwestycyjnych jako umów wynikających z kompetencji UE. Zapewniłoby to szybkie wejście w życie tych umów, a tym samym przyniosłoby w szerszym zakresie wymierne korzyści obywatelom UE, MŚP i przedsiębiorstwom. Oczywiście podlegałoby to niezbędnej weryfikacji ze strony państw członkowskich i Parlamentu Europejskiego na szczeblu UE. Jeżeli jednak niektóre umowy zostaną zawarte jako umowy mieszane, będę honorować i podtrzymywać – o ile moja kandydatura zostanie zatwierdzona – zobowiązanie do uzyskania zgody Parlamentu Europejskiego przed rozpoczęciem ich tymczasowego stosowania.

4. Bezpieczeństwo gospodarcze

Bezpieczeństwo gospodarcze, które zmierza do minimalizacji ryzyka przy zachowaniu najwyższego możliwego poziomu otwartości gospodarczej i konkurencyjności, nigdy nie powinno być wykorzystywane jako instrument nieuzasadnionego ograniczania handlu. W związku z powyższym:

- *Jak zadba Pan o to, by bezpieczeństwo gospodarcze, handel i inwestycje były elementami zintegrowanego podejścia? Jakie kroki podejmie Pan przy opracowywaniu i wdrażaniu programu bezpieczeństwa gospodarczego? Jak postrzega Pan rolę handlu w koncepcji „nowej gospodarczej polityki zagranicznej” i w jaki sposób zapewni Pan wykorzystywanie handlu jako narzędzia geostrategicznego?*
- *Jak zamierza Pan stosować zestaw środków ochrony handlu przyjęty podczas dziewiątej i poprzedniej kadencji jako część nowej doktryny bezpieczeństwa gospodarczego? Czy dostrzega Pan luki w istniejącym zestawie? Jakiego będą Pana kolejne kroki, jeśli chodzi o kontrolę wywozu i inwestycje za granicą?*
- *Jak wzmocni Pan filar partnerstwa w strategii bezpieczeństwa gospodarczego? Na czym będzie polegać czyste partnerstwo handlowo-inwestycyjne? Jak zapewni Pan spójność i synergii ze strategią Global Gateway? Czy Parlament będzie w stanie udzielić zgody po zawarciu takich umów? Jak będzie Pan promować dostęp do surowców krytycznych z państw spoza UE w sposób korzystny dla obu stron i jak zapewni Pan Parlamentowi większą kontrolę?*
- *Jak będzie Pan wspierał innych komisarzy i współpracować z nimi w zakresie odbudowy gospodarczej Ukrainy i innych krajów partnerskich dotkniętych rosyjską wojną napastniczą, w szczególności poprzez ambitny przegląd DCFTA między UE a Ukrainą, pomoc makrofinansową, energiczne egzekwowanie systemu sankcji wobec Rosji oraz unikanie wszelkich form obchodzenia sankcji?*

Dzisiejsze burzliwe otoczenie geopolityczne i geoeconomiczne wymaga od UE wzmocnienia wysiłków i pełnego wykorzystania wewnętrznych i zewnętrznych polityk i narzędzi, którymi dysponuje. Znajduje to odzwierciedlenie we **wspomagającej roli**, jaką polityka handlowa odgrywa w nowych wytycznych politycznych, przyczyniając się do osiągnięcia różnorodnych celów UE. Odzwierciedla ją ponadto w sferze zewnętrznej nowa **zagraniczna polityka gospodarcza**, która połączy **bezpieczeństwo gospodarcze, handel i partnerstwa** w celu skuteczniejszego realizowania interesów UE. Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza ds. handlu i bezpieczeństwa gospodarczego zostanie zatwierdzona, dopilnuję, by polityka handlowa, inwestycyjna i w zakresie bezpieczeństwa gospodarczego stanowiła integralną i spójną część kompleksowej reakcji UE na stojące przed nami wyzwania.

Bezpieczeństwo gospodarcze UE jest zakorzenione w dynamicznym, otwartym i odpornym jednolitym rynku. Jako największy blok handlowy na świecie UE jest głęboko zintegrowana z gospodarką światową i jej rozległymi łańcuchami wartości, co pozwala nam pozyskiwać materiały, których potrzebujemy na wszystkich etapach produkcji, oraz zwiększać skalę dzięki dostępowi do rynków zagranicznych. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, moim celem będzie zachowanie jak najwyższego poziomu otwartości i konkurencyjności gospodarczej przy jednoczesnym zapewnieniu solidnego zrozumienia naszej podatności na zagrożenia i faktycznych zagrożeń, z którymi się borykamy, oraz wdrożenia niezbędnych środków łagodzących, aby je ograniczyć.

Moje podejście będzie opierać się na **ocenach ryzyka** oraz na dalszym wdrażaniu środków w ramach filarów „**promowanie**”, „**ochrona**” i „**partnerstwo**” strategii bezpieczeństwa gospodarczego. W tym względzie będę ściśle współpracować z innymi komisarzami, w tym z wysoką przedstawicielką/wiceprzewodniczącą i wiceprzewodniczącym wykonawczym do spraw dobrobytu i strategii przemysłowej, a także z Parlamentem Europejskim, państwami członkowskimi i odpowiednimi zainteresowanymi stronami w celu usprawnienia wymiany informacji, wypracowania wspólnego zrozumienia wyzwań, przed którymi stoimy, oraz wspólnego opracowania odpowiednich rozwiązań. W miarę postępów czynionych w zakresie prowadzonych obecnie ocen ryzyka konieczne będzie uwzględnienie ich wyników we wprowadzanych przez nas środkach ograniczających ryzyko.

Po pierwsze, będę w jak największym stopniu wykorzystywać politykę handlową do osiągnięcia naszych celów **partnerstwa**, odzwierciedlając jej rolę wspomagającą w nowej zagranicznej polityce gospodarczej, konkurencyjności i dobrobycie UE oraz rolę narzędzia geostrategicznego. Oznacza to pogłębienie i wzmocnienie naszej obecnej sieci umów oraz rozszerzenie naszej oferty o nowe rodzaje współpracy. Nowe **czyste partnerstwa handlowo-inwestycyjne** pomogą zabezpieczyć dostawy surowców, czystej energii i czystych technologii, wspierając jednocześnie rozwój naszych partnerów poprzez zwiększone inwestycje i zapewniając swobodny przepływ produktów z zakresu czystych technologii, czystej energii i surowców przez granice pomiędzy partnerami. Aby nasza oferta była jak najbardziej atrakcyjna i konkurencyjna, będziemy potrzebowali podejścia obejmującego całą Komisję, łączącego finansowanie (w tym w ramach strategii Global Gateway), przepisy (w

celu zapewnienia większej stabilności dla inwestorów i łańcuchów dostaw) oraz współpracę regulacyjną (w celu wsparcia naszych partnerów w dostosowaniu się do wymogów regulacyjnych). Nasze czyste partnerstwa handlowo-inwestycyjne będą również opierać się na nowym elastycznym podejściu zarówno pod względem treści, jak i formatu, przy jednoczesnym odzwierciedleniu interesów i stanowisk po stronie państwa trzeciego. Jestem gotowy współpracować z Parlamentem w trakcie całego procesu.

Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, zwrócę szczególną uwagę na potencjał naszych umów handlowych oraz innych form współpracy z partnerami w zakresie **dywersyfikacji, ograniczania ryzyka i odporności**. Obejmie to opracowanie **norm bezpieczeństwa gospodarczego dla kluczowych łańcuchów dostaw** wraz z G-7 i innymi partnerami o podobnych poglądach, co mogłoby m.in. wspierać rozwój stabilnych dostaw surowców krytycznych. Obejmie to również **pogłębienie dialogu** z partnerami w celu lepszego zrozumienia zagrożeń, przed jakimi stoimy, oraz wymiany dobrych praktyk w zakresie potencjalnych środków łagodzących. Opierając się na sieci umów o handlu cyfrowym, zbadam możliwości rozwijania silniejszych i korzystniejszych powiązań z naszymi najbliższymi partnerami o podobnych poglądach, aby stworzyć zgodną z zasadami przestrzeni swobodnego przepływu danych opartą na zaufaniu i pomóc naszym przedsiębiorstwom w dywersyfikacji ich dostępu do danych.

Po drugie, zapewnię asertywne wykorzystanie narzędzi, którymi dysponujemy, aby chronić interesy bezpieczeństwa gospodarczego UE w sposób ukierunkowany i proporcjonalny. Choć UE dysponuje szerokim wachlarzem narzędzi, z których część dopiero zaczyna być wdrażana, wyzwaniem dla przyszłego mandatu będzie zapewnienie ich spójnego i skoordynowanego wykorzystania, aby jak najlepiej realizować cele UE w odniesieniu do jej partnerów handlowych. Będzie to główny element nowej **doktryny bezpieczeństwa gospodarczego**, która będzie oparta na wspólnym porozumieniu z Parlamentem Europejskim i państwami członkowskimi i przyczyni się do wzmocnienia efektu odstraszającego, a tym samym do obrony unijnych przedsiębiorstw w coraz większym stopniu dotkniętych środkami wprowadzanymi przez państwa trzecie.

Po trzecie, zamierzam kontynuować bieżące wysiłki na rzecz **wzmocnienia zestawu narzędzi UE**. Z niecierpliwością oczekuję na współpracę z Parlamentem Europejskim i Radą w celu szybkiego osiągnięcia porozumienia w sprawie aktualizacji **rozporządzenia ustanawiającego ramy monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych**. Pogłębię również dyskusje z Parlamentem i państwami członkowskimi w celu wzmocnienia naszego podejścia do **kontroli wywozu produktów podwójnego zastosowania**. Ponadto zamierzam ocenić w 2025 r. skuteczność istniejących ram regulacyjnych w zakresie kontroli wywozu zgodnie z zasadami lepszego stanowienia prawa i wymaganymi etapami procedury. W odniesieniu do **inwestycji za granicą** będę dążył, we współpracy z państwami członkowskimi i przedsiębiorstwami, do głębszego i lepszego zrozumienia zagrożeń, z jakimi mamy do czynienia, poprzez systematyczny przegląd i ocenę transakcji dokonywanych w niektórych wybranych sektorach. Na tej podstawie rozważę dalsze działania polityczne w ramach dialogu z Parlamentem Europejskim i państwami członkowskimi.

Wreszcie, w związku z rosyjską wojną napastniczą przeciwko Ukrainie, nadal w pełni zobowiązuję się wspierać rozwój naszych **dwustronnych stosunków z Ukrainą** oraz stałe i skuteczne stosowanie **sankcji handlowych i gospodarczych wobec Rosji**, w tym poprzez zapobieganie obchodzeniu sankcji, we współpracy z innymi członkami kolegium i wysłannikiem UE ds. sankcji.

Będę również kontynuować prace na rzecz **wspierania Ukrainy**, w tym poprzez wykorzystanie pogłębionej i kompleksowej strefy wolnego handlu (DCFTA) oraz pomocy finansowej UE w celu wspierania stopniowej integracji Ukrainy z rynkiem wewnętrznym przed przystąpieniem do UE. Wprowadzę również – w ścisłej współpracy z komisarzem ds. rolnictwa – dalszą trwałą i wzajemną liberalizację handlu, jak przewidziano w ramach DCFTA, po wygaśnięciu w czerwcu 2025 r. naszych tymczasowych autonomicznych środków handlowych. Jej celem będzie trwałe utrzymanie znaczącego dostępu do rynku dla ukraińskich produktów powiązanego ze stopniowym wzrostem ich zgodności z odpowiednimi normami UE oraz poprawa dostępu europejskich produktów rolnych do ukraińskiego rynku, przy jednoczesnym uwzględnieniu delikatnych kwestii unijnego sektora rolnego.

W kontekście ogólnej polityki UE w zakresie **sankcji** będę nadal zapewniać skuteczne opracowanie sankcji handlowych obejmujących ograniczenia przywozowe i wywozowe w stosunku do produktów podwójnego zastosowania, podmiotów w Rosji i w państwach trzecich, towarów przemysłowych i usług dla przedsiębiorstw. Będę przyczyniać się do wdrażania sankcji i zapobiegania ich obchodzeniu poprzez współpracę z przemysłem UE, docieranie do państw trzecich i proponowanie dalszych środków regulacyjnych. Będzie to obejmować współpracę z organami celnymi, które odgrywają kluczową rolę w wykrywaniu i kontrolowaniu handlu towarami (ujednolicone w ramach systemu zarządzania taryfą celną (TARIC)) oraz w identyfikacji potencjalnego ryzyka

obchodzenia przepisów. Będę pracować nad tym, by organy celne kontynuowały i wzmacniały swoje funkcje analityczne i wykonawcze.

5. Realizacja, egzekwowanie i komunikacja

Dobra polityka, która jest źle realizowana, egzekwowana i komunikowana, może wywoływać opór – zarówno w wymiarze wewnętrznym, jak i zewnętrznym – wobec Unii i jej polityki handlowej. Aby zapewnić powodzenie wspólnej polityki handlowej:

- *Jak zadba Pan o to, by jako komisarz stawiać na pierwszym planie i w centrum politykę handlową i politykę bezpieczeństwa gospodarczego, biorąc też pod uwagę podwójny zakres Pana kompetencji? Jak przezwycięży Pan hermetyczne warunki, w których funkcjonuje wspólna polityka handlowa oraz inne wewnętrzne i zewnętrzne polityki Unii, a także brak powiązań DG ds. Handlu i innych części Komisji z ESDZ?*
- *Jak będzie Pan pobudzać współpracę, poczucie odpowiedzialności i absorpcję wśród przedsiębiorstw i państw trzecich, w szczególności w odniesieniu do CBAM, rozporządzenia EUDR, dyrektywy w sprawie należytej staranności przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju, rozporządzenia w sprawie pracy przymusowej, zmienionego ETS oraz rozporządzenia w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych? Jak przyczyni się Pan do tego, aby wszystkie te nowe instrumenty były stosowane w pełni i spójnie oraz aby aspekty handlowe naszego prawodawstwa wewnętrznego były wystarczająco brane pod uwagę podczas opracowywania, wdrażania i przeglądu instrumentów? Jakie środki podejmie Pan, aby zwiększyć efektywność unijnego systemu celnego i przyczynić się w ten sposób do skutecznego wdrożenia niektórych najnowszych unijnych instrumentów związanych z handlem? Jak będzie Pan nadal zapewniać zgodność przyszłych środków unijnych z zasadami WTO?*
- *Jakie konkretne działania podejmie Pan, aby lepiej przedstawiać i wyjaśniać politykę handlową UE zainteresowanym stronom, ogółowi społeczeństwa, instytucjom państw członkowskich i państwom spoza UE, m.in. z pomocą przedstawicielstw Komisji i delegatur UE na całym świecie?*
- *Jak zwiększy Pan udział MŚP w rynku światowym? Jak zamierza Pan wspierać przedsiębiorstwa, zwłaszcza MŚP, we wdrażaniu nowo przyjętych przepisów, aby zmniejszyć obciążenia regulacyjne, usprawnić procedury i zapewnić im czerpanie korzyści ze zwiększonego dostępu do rynku w umowach handlowych? Czy dopilnuje Pan, aby wszystkim głównym inicjatywom związanym z handlem towarzyszyła ocena skutków obejmująca również zewnętrzny wpływ ewentualnych środków unijnych?*
- *Jak zamierza Pan współpracować z przedstawicielami biznesu, związkami zawodowymi i organizacjami pozarządowymi oraz uwzględniać ich opinie, w tym za pośrednictwem wewnętrznych grup doradczych, które utworzono, aby doradzały w zakresie wdrażania umów handlowych UE?*

Jestem przekonany, że różne elementy mojej teki wzajemnie się wzmacniają i pomogą mi w realizacji wszystkich priorytetów w możliwie najbardziej skutecznym sposób.

Handel jest centralnym elementem gospodarki UE i **umożliwia** osiągnięcie naszych celów w zakresie konkurencyjności, bezpieczeństwa i zrównoważonego rozwoju. Synergie powstałe dzięki powiązaniu polityki handlowej z bezpieczeństwem gospodarczym i łączy znacznie zwiększą zdolność UE do radzenia sobie z dzisiejszymi wyzwaniami geopolitycznymi i geoeconomicznymi. Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, będę wspierać interesy UE na podstawie regularnej wymiany poglądów z Parlamentem Europejskim, państwami członkowskimi i społeczeństwem obywatelskim. Będę ściśle współpracować z innymi komisarzami, aby przełamywać schematy myślowe oraz wzmocnić skuteczne wprowadzanie w życie, egzekwowanie przepisów i komunikację.

Po pierwsze, będę ściśle współpracować z innymi członkami kolegium, aby zapewnić **spójne i skoordynowane wykorzystanie narzędzi i polityk, którymi dysponujemy**, aby realizować interesy UE. Cel ten leży u podstaw nowej **zagranicznej polityki gospodarczej**, która połączy bezpieczeństwo gospodarcze, handel i partnerstwa. Jednym z praktycznych rezultatów tego podejścia będą nowe czyste partnerstwa handlowo-inwestycyjne, które powinny zostać opracowane w taki sposób, aby przezwyciężyć hermetyczne warunki funkcjonowania i przedstawić zintegrowaną ofertę UE państwom trzecim.

Po drugie, UE musi skuteczniej radzić sobie z krytyką ze strony naszych partnerów dotyczącą **zewnętrznych skutków niektórych unijnych przepisów**. Przy opracowywaniu naszych narzędzi należy od samego początku uwzględniać skutki zewnętrzne, przy czym równoległe z ich wdrażaniem należy wprowadzać odpowiednie środki wspierające. W tym kontekście będę ściśle współpracować z wysoką przedstawicielką/wiceprzewodniczącą i innymi komisarzami w celu zapewnienia lepszego powiązania między wewnętrznymi i zewnętrznymi politykami

UE (w duchu *spójności polityki na rzecz rozwoju*, jak przewidziano w art. 208 ust. 1 TFUE), aby jeszcze bardziej zwiększyć naszą siłę oddziaływania i rozwiązać obawy naszych partnerów, w tym poprzez udzielanie im wsparcia w wysiłkach na rzecz przestrzegania przepisów. Musimy nadal dbać o to, by podejmowane przez nas środki były zgodne z naszymi międzynarodowymi zobowiązaniami, w tym zobowiązaniami wynikającymi z porozumień WTO. Powyższe działania, realizowane w sposób proaktywny, ostatecznie stworzą podstawę ściślejszej współpracy z naszymi partnerami w kwestiach związanych z handlem, odpornością i zrównoważonym rozwojem.

Po trzecie, powodzenie naszej polityki handlowej i polityki bezpieczeństwa gospodarczego będzie zależało od jej **skutecznego wdrożenia i egzekwowania**. Było to centralnym elementem unijnej strategii handlowej z 2021 r. – otwartej, asertywnej i zrównoważonej polityki handlowej. Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, zobowiązuje się do dalszego wzmacniania wysiłków w celu zapewnienia, by unijne przedsiębiorstwa czerpały korzyści z naszych umów i były chronione przed nieuczciwymi praktykami, które mają na celu wykorzystanie naszej otwartości. Będę dalej budować stosunki z partnerami handlowymi UE i aktywnie współpracować z moimi odpowiednikami, aby ułatwić wdrażanie umów i jak najszybciej niwelować różnice zdań. W ostatnich latach opracowaliśmy również nowy zestaw **instrumentów polityki handlowej** służących rozwiązywaniu problemów związanych z nieuczciwym handlem, bezpieczeństwem gospodarczym, wzajemnością i zrównoważonym rozwojem. Priorytetowo potraktuję ich **pełne i spójne wykorzystanie**, w połączeniu z odwoływaniem się do rozstrzygania sporów, które pozostanie kluczowym elementem działań wdrożeniowych UE.

Obejmie to zwiększenie efektywności **unijnego systemu celnego**, w tym jego środowiska cyfrowego. W pełni zobowiązuje się do sfinalizowania cyfryzacji obowiązującego unijnego kodeksu celnego i systemu pojedynczego punktu kontaktowego, ale przede wszystkim do terminowego zakończenia negocjacji w sprawie **pakietu reform celnych**. Ustanowienie **Urzędu UE ds. Celnych** i unijnego centrum danych celnych wprowadzi unię celną na kolejny poziom. Wzmocni organy celne i wyposaży je w narzędzia pozwalające sprostać obecnym i przyszłym wyzwaniom. Uprości procedury celne i zmniejszy obciążenia administracyjne w ramach nowego partnerstwa z handlem. Będzie to zmiana rewolucyjna, jeśli chodzi o dostęp do danych, dzięki czemu Europa pozostanie atrakcyjnym ośrodkiem handlowym i logistycznym, którym jest obecnie. Przeprowadzę również ocenę **unijnych reguł pochodzenia oraz systemu autonomicznych zawiesznień i kontyngentów taryfowych**.

Wzmocnienie działań w zakresie wdrażania i egzekwowania przepisów będzie miało szczególne znaczenie dla naszych **MŚP**. Stanowią one 95 % wszystkich unijnych eksporterów, odpowiadając za około jedną trzecią wartości wywozu z UE, przy czym mniej niż 5 % unijnych MŚP dokonuje wywozu bezpośrednio poza UE. Odczuwają one konsekwencje braku przejrzystości i uciążliwych procedur administracyjnych w państwach trzecich, ponieważ dysponują mniejszymi zasobami na umiędzynarodowienie w porównaniu z większymi przedsiębiorstwami. Zamierzam nadal priorytetowo traktować ich potrzeby, w tym poprzez specjalne rozdziały dotyczące MŚP w umowach handlowych, ułatwiając dostęp do informacji, których MŚP potrzebują do prowadzenia handlu międzynarodowego (głównym narzędziem w tym zakresie jest portal Access2Markets) oraz usuwając bariery handlowe napotymane przez MŚP w państwach trzecich, w tym bariery zgłaszane za pośrednictwem pojedynczego punktu kontaktowego.

Ponadto powodzenie naszej polityki będzie zależało od współpracy ze społeczeństwem obywatelskim i skutecznej komunikacji, do której wykorzystywana jest sieć przedstawicielstw Komisji w państwach członkowskich i delegaturach UE na całym świecie. Polityka handlowa ma ugruntowane osiągnięcia w zakresie przejrzystości i dialogu z różnymi zainteresowanymi stronami. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, poświęcę czas i wysiłek na pogłębienie wymiany poglądów, w szczególności poprzez coroczne spotkania w ramach dialogu ze społeczeństwem obywatelskim. Pierwsze z tych spotkań może się odbyć na jak najwcześniejszym etapie nowej kadencji. Będę również intensywnie wspierał wewnętrzne grupy doradcze w zakresie wdrażania umów handlowych, we współpracy z Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym.

Pytania Komisji Spraw Konstytucyjnych

6. Umowa ramowa i zmiany Traktatów na mocy art. 48

Porozumienie ramowe w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim a Komisją Europejską obowiązuje od ponad 13 lat i ze względu na zmiany, które nastąpiły od ostatniej rewizji, konieczne jest dodanie lub dostosowanie niektórych przepisów.

Czy mógłby Pan wskazać, jakie konkretne zobowiązania jest gotów podjąć, aby w pełni wdrożyć zasadę równego traktowania oraz wykonywać funkcję Komisji jako bezstronnego mediatora zgodnie z art. 13 ust. 2 TUE, zwłaszcza w odniesieniu do rozmów trójstronnych, procedur pilnych, budżetu oraz dostępu do informacji i spotkań

ekspertów? Jak zamierza Pan zwiększyć odpowiedzialność polityczną i rozliczalność Komisji wobec Parlamentu Europejskiego, w szczególności indywidualną odpowiedzialność każdego komisarza?

Czy może się Pan zobowiązać, że stosowanie art. 122 TFUE i korzystanie z trybu pilnego Parlamentu będzie ograniczone do tego, co jest absolutnie niezbędne, i będzie odpowiednio uzasadnione, z wyjaśnieniem przesłanek wyboru podstawy prawnej, głównych celów i elementów wniosku, a także możliwych skutków budżetowych, tak aby Parlament mógł sprawować właściwą kontrolę? Jakie kroki zostaną podjęte, aby poprawić dostęp Parlamentu Europejskiego do informacji na temat posiedzeń ekspertów i decyzji budżetowych?

Czy może się Pan zobowiązać, że zapewni, aby Parlament i jego właściwe komisje były natychmiast i w pełni informowane, na równi z Radą, o wszystkich aspektach umów międzynarodowych, na wszystkich etapach – od najwcześniejszych kroków przygotowawczych do wdrożenia – zwłaszcza dzięki pełnemu dostępowi na wczesnym etapie do tekstów i dokumentów negocjacyjnych, oraz by stanowisko Parlamentu było należycie uwzględniane przy opracowywaniu mandatów negocjacyjnych? Ponadto czy może się Pan zobowiązać, że będzie przekazywał Parlamentowi pełne i natychmiastowe informacje, ilekroć Komisja będzie negocjować „niewiążące” porozumienia, w tym protokoły ustaleń lub „kluby” z państwami trzecimi, oraz że będzie należycie uwzględniał opinię Parlamentu na ich temat?

Poza tym w rezolucjach z 9 czerwca 2022 r. i 22 listopada 2023 r. Parlament Europejski, przedstawiając propozycje dotyczące zmiany Traktatów, głosował za powołaniem się na art. 48. Jakie jest Pana stanowisko w sprawie potrzeby aktualizacji ram traktatu lizbońskiego? W świetle wyrażonego przez przewodniczącą Komisji poparcia dla ukierunkowanych zmian Traktatów – w jakim stopniu jest Pan gotowy je poprzeć i co zrobiłby Pan w praktyce, aby umożliwić zmianę Traktatów? W świetle wyrażonego przez przewodniczącą Komisji poparcia dla ukierunkowanych zmian Traktatów – w jakim stopniu jest Pan gotowy je poprzeć, w szczególności głosowanie większością kwalifikowaną w Radzie, m.in. w sprawach polityki zagranicznej? Które postanowienia Traktatów według Pana absolutnie wymagają zmiany w obecnej konfiguracji UE, a które należy zmienić w związku z rozszerzeniem? Jak zagwarantowałby Pan, aby przystąpienie do UE było kwestią horyzontalną uwzględniającą ewentualny proces reform UE, a nie kwestią często postrzeganą w kontekście polityki zagranicznej?

Biorąc pod uwagę moją długoletnią odpowiedzialność za stosunki międzyinstytucjonalne, doskonale znam porozumienie ramowe w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim a Komisją Europejską z 2010 r., ponieważ negocjowałem ten dokument w imieniu Komisji.

Opierając się na naszym wspólnym doświadczeniu z ostatnich 14 lat i zgodnie z pismem określającym moje zadania, zobowiązuje się przewodzić pracom nad przeglądem porozumienia ramowego. Odnowione ramy naszych stosunków powinny mieć na celu wzmocnienie naszej wspólnej odpowiedzialności i dialogu, usprawnienie przepływu informacji i poprawę przejrzystości. W procesie negocjacji będę otwarty na omawianie wniosków Parlamentu i oczekuję od tej instytucji tego samego, jeśli chodzi o uzasadnione oczekiwania Komisji. W ramach tego działania będziemy opierać się na wspólnej ocenie przeprowadzonej w tym roku przez Komisję i Parlament.

Podczas procesu przeglądu powinniśmy mieć na uwadze prerogatywy Rady, ponieważ niektóre kwestie mogą być omawiane jedynie w formacie trójstronnym. Nasz system międzyinstytucjonalny może funkcjonować tylko wtedy, gdy zachowamy równowagę i odpowiednie prerogatywy przewidziane w Traktatach.

Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, dopilnuję, by Komisja nadal działała z pełnym poszanowaniem obowiązku lojalnej współpracy w ramach negocjacji międzyinstytucjonalnych i będę działał tam, gdzie to konieczne, aby zapewnić równe traktowanie Parlamentu i Rady.

Podczas rozmów trójstronnych Komisja będzie nadal ułatwiać osiągnięcie porozumienia między współprawodawcami i działać z pełnym poszanowaniem prerogatyw Parlamentu i Rady.

Zadbam o to, by Parlament mógł uczestniczyć we wszystkich stosownych posiedzeniach grup ekspertów, podczas których omawiane są akty delegowane, oraz aby w takich przypadkach miał dostęp do tych samych informacji, które są przekazywane organom krajowym.

W odniesieniu do odpowiedzialności politycznej, art. 17 ust. 8 TUE stanowi, że Komisja „jako organ” jest odpowiedzialna przed Parlamentem Europejskim. Z Traktatu wynika zatem jasno, że Komisja ponosi zbiorową odpowiedzialność wobec Parlamentu. Zgodnie z wytycznymi politycznymi dopilnuję, aby komisarze byli regularnie obecni podczas obrad komisji parlamentarnych, co poprawi przepływ informacji w obu kierunkach, na przykład podczas regularnych zorganizowanych dialogów, które są uwzględniane w rocznym programie prac Komisji oraz podczas dyskusji nad rezolucjami Parlamentu w sprawie art. 225 TFUE.

Komisja przyjęła do wiadomości obawy Parlamentu dotyczące stosowania art. 122 TFUE. Zgodnie z tym, co Przewodnicząca stwierdziła w wytycznych politycznych, zadbamy o to, by art. 122 TFUE był stosowany wyłącznie w wyjątkowych okolicznościach. Przewodnicząca zobowiązała się do pełnego uzasadnienia przed Parlamentem stosowania tego artykułu. Dopilnuję, aby członkowie kolegium wywiązywali się ze zobowiązania do przedstawienia wyczerpującego uzasadnienia i informacji na temat wyjątkowych przypadków, w których wnioski Komisji opierają się na art. 122 TFUE.

Wykazałem już swoje osobiste zaangażowanie w sprawę regularnego informowania Parlamentu w kontekście negocjacji ze Szwajcarią i Zjednoczonym Królestwem.

Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, dopilnuję, aby Parlament i jego komisje były natychmiast i w pełni informowane na wszystkich etapach procedury negocjowania umów międzynarodowych. Tam, gdzie okaże się to konieczne, wymagane będzie poczynienie niezbędnych uzgodnień w celu zapewnienia poufności informacji.

Jeżeli chodzi o niewiążące porozumienia, jestem gotów przyjrzeć się, w jaki sposób można zapewnić informowanie Parlamentu w odpowiednim momencie procedury i z pełnym poszanowaniem prerogatyw Rady potwierdzonych przez Trybunał.

Jestem w pełni świadomy, że kwestia zmiany Traktatu jest jednym z priorytetów Parlamentu i w pełni popieram oświadczenie przewodniczącej Ursuli von der Leyen, że potrzebujemy zmiany Traktatu tam, gdzie może ona poprawić funkcjonowanie naszej Unii. Rezolucją z dnia 22 listopada 2023 r. Parlament formalnie uruchomił proces zmiany Traktatu, o którym mowa w art. 48 TUE, i mogę potwierdzić, że Komisja jest gotowa odegrać swoją rolę instytucjonalną w procedurze określonej w Traktacie, a w szczególności wydać opinię, jeżeli Rada Europejska zwróci się o konsultację.

Sprawowanie rządów w UE można szybko poprawić, w pełni wykorzystując potencjał obecnych Traktatów, w szczególności jeśli chodzi o zwiększenie zdolności Unii do szybkiego i skutecznego działania poprzez odejście, w miarę możliwości, od zasady jednomyślności na rzecz głosowania większością kwalifikowaną w Radzie.

W czterech komunikatach w 2018 i 2019 r. Komisja wydała zalecenia dotyczące uruchomienia klauzul pomostowych, które umożliwiłyby odejście od zasady jednomyślności na rzecz głosowania większością kwalifikowaną, zwłaszcza w obszarach energii, opodatkowania i ważnych aspektów wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa. W związku z tymi zaleceniami Rada nie podjęła żadnych działań. Musimy wspólnie znaleźć sposoby rozwiania obaw państw członkowskich dotyczących rezygnacji z zasady jednomyślności i zastąpienia jej głosowaniem większością kwalifikowaną. W pełni zobowiązuję się do dalszej współpracy z państwami członkowskimi w celu poczynienia postępów w realizacji tych zadań, tak by zwiększyć zdolność Europy do działania.

Kolejnym obszarem, w którym moglibyśmy odejść od jednomyślności na rzecz większości kwalifikowanej, nawet bez zmiany traktatów, jest rozszerzenie. Jak wspomniano w komunikacie Komisji w sprawie reform poprzedzających rozszerzenie i przeglądów polityki, chociaż potrzeba jednomyślności przy przyjmowaniu nowego państwa członkowskiego jest w pełni uzasadniona, można by zbadać możliwość upoważnienia Rady do podejmowania decyzji większością kwalifikowaną w odniesieniu do niektórych etapów przejściowych procesu rozszerzenia.

7. Poprawa działań następnych w związku z inicjatywami Parlamentu

Jak zapewniłby Pan wzmocnienie prawa inicjatywy Parlamentu na mocy art. 225 TFUE, z podaniem szczegółowych informacji i istotnych działań następnych, a nie tylko z zachowaniem formalnych terminów udzielania odpowiedzi? Czy mógłby Pan wskazać, jakie inne konkretne zobowiązania jest Pan gotowy podjąć, aby wzmocnić prawo inicjatywy Parlamentu – w ujęciu ogólnym lub w konkretnych obszarach polityki – w szczególności jeśli chodzi o wnioski w sprawie zmiany lub uchylecia obowiązujących przepisów oraz nowe porozumienie międzyinstytucjonalne między trzema instytucjami poświęcone procedurom dotyczącym składu Parlamentu, wyboru posłów i ich statutu, a także uprawnienia śledcze Parlamentu w celu uniknięcia blokowania spraw przez instytucje? W szczególności co jest Pan gotowy zrobić, aby poprzeć negocjacje w Radzie w sprawie wniosku Parlamentu dotyczącego reformy europejskiego prawa wyborczego z maja 2022 r.? Jak planuje Pan współpracować z państwami członkowskimi, aby ułatwić ten proces?

Jako że parlamenty narodowe zaczęły szerzej stosować praktykę oceny proporcjonalności inicjatyw ustawodawczych UE – obok oceny pomocniczości dozwolonej obecnie na mocy protokołu II do traktatu

lizbońskiego – czy uważa Pan, że konieczna jest reforma obecnego systemu, aby umożliwić parlamentom narodowym skuteczniejsze angażowanie się w procedurę ustawodawczą (UE)?

Ze strony Komisji możemy wskazać pozytywne wyniki ostatniej kadencji:

już w swoich wytycznych politycznych z 2019 r. przewodnicząca Ursula von der Leyen zobowiązała się do wzmocnienia partnerstwa między Komisją a Parlamentem. Zobowiązała się, że Komisja będzie odpowiadać na rezolucje Parlamentu na podstawie art. 225 TFUE przez przedstawianie wniosków ustawodawczych z pełnym poszanowaniem zasad proporcjonalności, pomocniczości i lepszego stanowienia prawa.

Komisja dotrzymała tej obietnicy i uważam, że te liczby mówią same za siebie: podczas obecnej kadencji Komisja odpowiedziała pozytywnie na 24 z 25 rezolucji na podstawie art. 225 TFUE, przedstawiając wnioski ustawodawcze, zobowiązując się do przedstawienia takich wniosków lub zobowiązując się do dalszej oceny sposobu ustosunkowania się do żądania Parlamentu. Jedynym wyjątkiem była rezolucja w sprawie planu awaryjnego dotyczącego wieloletnich ram finansowych z maja 2020 r. Nie musieliśmy podejmować działań następczych w związku z rezolucją Parlamentu, ponieważ wkrótce po jej przyjęciu udało nam się uzgodnić przegląd WRF.

Zgodnie z naszymi zobowiązaniami Komisja przyjęła już 40 wniosków ustawodawczych w odpowiedzi na rezolucje Parlamentu na podstawie art. 225. Przygotowywany jest jeszcze jeden wniosek, który ma zostać przyjęty na początku przyszłego roku. Wszystkie inicjatywy wynikające z art. 225 TFUE zostały oznaczone jako takie w rocznym programie prac Komisji.

Aby jeszcze bardziej zacieśnić naszą współpracę z Parlamentem w zakresie art. 225 TFUE, w swoich wytycznych politycznych z 2024 r. przewodnicząca zobowiązała się do zwrócenia się do komisarzy o udział w zorganizowanym dialogu z komisjami parlamentarnymi na temat rezolucji na podstawie art. 225 TFUE.

Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, będę nadal ściśle współpracować ze wszystkimi członkami kolegium, aby zapewnić, że Komisja wywiąże się z tego zobowiązania. Będę również nadal monitorować wdrażanie odpowiedzi Komisji na rezolucje Parlamentu i będę do dyspozycji w celu regularnego omawiania działań następczych Komisji podczas zorganizowanych dialogów z AFCO.

Przyjąłem do wiadomości wniosek o odzwierciedlenie tego zobowiązania przewodniczącej Komisji w porozumieniu ramowym. Kwestia ta będzie musiała stać się przedmiotem negocjacji z Parlamentem prowadzących do znalezienia sposobu poszanowania równowagi międzyinstytucjonalnej.

W pełni popieram apel Parlamentu o sprawną współpracę między instytucjami w sprawach podlegających specjalnym procedurom ustawodawczym i podzielam pogląd Parlamentu, że wszystkie instytucje muszą wypełniać swoje zobowiązania wynikające z Traktatów. Z zadowoleniem przyjmuję pomyślne zakończenie podczas obecnej kadencji specjalnej procedury ustawodawczej dotyczącej składu Parlamentu Europejskiego w wyborach w 2024 r.

W odniesieniu do wniosku Parlamentu dotyczącego reformy prawa wyborczego, chociaż Komisja nie odgrywa formalnej roli w specjalnej procedurze ustawodawczej określonej w art. 223 TFUE, pod kierunkiem kandydata na komisarza odpowiedzialnego za to dossier będę nadal wspierać Parlament i Radę w poszukiwaniu praktycznych podejść do dalszych dyskusji na temat tego wniosku.

Parlamenty narodowe odgrywają istotną rolę w kształtowaniu polityki i w sprawnym funkcjonowaniu UE. Często dokonują one przeglądu inicjatyw ustawodawczych Komisji nie tylko pod kątem ich zgodności z zasadą pomocniczości określoną w traktacie lizbońskim, ale również z zasadą proporcjonalności. W odniesieniu do tej drugiej zasady dostarczają one cennych informacji zwrotnych w formie pisemnych opinii w ramach „dialogu politycznego” z Komisją oraz w bezpośrednich kontaktach z Komisją i innymi instytucjami UE. Komisja odpowiada na wszystkie opinie parlamentów narodowych. W związku z powyższym, chociaż nie widzę potrzeby wprowadzenia żadnych nowych procedur administracyjnych ani zmiany Traktatu w tym zakresie, jestem gotów przeanalizować wraz z parlamentami narodowymi to, jak w praktyce ułatwić im proaktywne, wczesne i ukierunkowane reakcje na wszystkie inicjatywy Komisji.

8. Uprawnienia śledcze PE

Jakie narzędzia uważa Pan za niezbędne do tego, aby Parlament mógł wykonywać istotne uprawnienia śledcze? Jeżeli Rada odmówi wznowienia negocjacji, które utknęły w martwym punkcie, i ponieważ nie ma konkretnego nakazu wyrażenia zgody przez Radę lub Komisję, czy może się Pan zobowiązać, że zainicjuje dwustronne negocjacje ustawodawcze z Parlamentem w sprawie nowego rozporządzenia dotyczącego jego uprawnień śledczych, zgodnie z obowiązkiem zapisanym w art. 226 TFUE? Jednocześnie czy będzie Pan współpracować z państwami członkowskimi, aby zachęcić je do wspierania postępów w sprawie uprawnień śledczych?

Ponadto w przypadku gdy Rada nadal będzie odmawiać podjęcia negocjacji ustawodawczych z Parlamentem i Komisją w sprawie uprawnień śledczych oraz jeśli Parlament postanowi zastosować art. 265 TFUE, czy zaproponowałby Pan kolegium komisarzy wniesienie do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej skargi na bezczynność Rady?

Komisja i ja osobiście zawsze uznawaliśmy znaczenie uprawnień śledczych Parlamentu Europejskiego i współpracowaliśmy z komisjami śledczymi w pełnej zgodności z Traktatami i na podstawie decyzji 95/167/WE w sprawie szczegółowych przepisów regulujących wykonywanie przez Parlament uprawnień śledczych.

W pełni popieram plany Parlamentu dotyczące uaktualnienia tej decyzji, co wymaga zgody zarówno Rady, jak i Komisji.

Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę nadal wspierać Parlament i Radę w poszukiwaniu rozwiązań umożliwiających odblokowanie procesu modernizacji poprzez wykorzystanie wszystkich dostępnych kanałów międzyinstytucjonalnych, a także poprzez nieformalne działania informacyjne i konsultacje. Jestem gotów zaangażować się i omówić ze sprawozdawcą i właściwą komisją ewentualne nowe sposoby postępowania.

Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, wznowię wysiłki na rzecz znalezienia wspólnej płaszczyzny politycznej w tej sprawie między Parlamentem a Radą, którą mogłaby również poprzeć Komisja.

Pytanie Komisji Spraw Zagranicznych

9. W wytycznych politycznych na następną kadencję Komisji Europejskiej na lata 2024–2029 określono między innymi, że nową politykę zagraniczną i bezpieczeństwa UE trzeba kształtować z myślą o obecnej globalnej rzeczywistości. Ponadto w piśmie określającym Pańskie zadania sprecyzowano, że będzie Pan pracować nad zarządzaniem naszymi partnerstwami na całym świecie i ich pogłębianiem, w szczególności kierując pracami nad stosunkami ze Zjednoczonym Królestwem, Szwajcarią i innymi partnerami w Europie Zachodniej. Bez uszczerbku dla procesów decyzyjnych Komisji – jakie byłyby Pana konkretne priorytety i cele w ciągu Pańskiej kadencji w perspektywie krótko-, średnio- i długoterminowej, jeśli chodzi o:

- *zacieśnianie stosunków ze Zjednoczonym Królestwem w sprawach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, z odzwierciedleniem takiego samego poziomu zobowiązań jak zobowiązania podjęte przez przewodniczącą Ursulę von der Leyen na posiedzeniu plenarnym 27 kwietnia 2021 r. w odniesieniu do parlamentarnej kontroli wdrażania umów między UE a Zjednoczonym Królestwem? W szczególności chodzi tu o przygotowania do przeglądu umowy o handlu i współpracy i pełnego włączenia Parlamentu w ten proces oraz sfinalizowanie umowy między UE a Zjednoczonym Królestwem dotyczącej Gibraltaru.*

- *postępy w negocjacjach ze Szwajcarią w celu zagwarantowania zmodernizowanych stosunków opartych na umowie pakietowej, która zapewni stabilność, zaufanie i równe warunki działania?*

- *dopilnowanie, aby Parlament był natychmiast i w pełni informowany o działalności różnych organów na mocy umowy lub przyszłych umów z partnerami w Europie Zachodniej w Pana obszarze kompetencji, co obejmuje briefingi i podsumowania informacji przed posiedzeniami wspólnych organów oraz po ich zakończeniu, a także wymianę wszystkich dokumentów dotyczących posiedzeń wspólnych organów w tym samym czasie, w którym Komisja wymienia je z Radą; dopilnowanie, aby Parlament był w stosownych przypadkach i w razie potrzeby zaangażowany w podejmowanie ważnych decyzji na podstawie umowy (zmiana, rozwiązanie umowy itp.), co obejmuje uwzględnianie ewentualnych uwag Parlamentu lub wyjaśnienie powodów, dla których tego nie zrobiono; a także dopilnowanie, aby Parlament Europejski był odpowiednio informowany z wyprzedzeniem o tym, że Komisja zamierza zaproponować nowe decyzje związane z wdrażaniem umowy?*

Wzmocnienie stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem zgodnie z wytycznymi politycznymi przewodniczącej Ursuli von der Leyen na lata 2024–2029 będzie moim kluczowym celem w tej kadencji Komisji. Obejmuje to zapewnienie pełnego wdrożenia obowiązujących umów, a także zacieśnienie stosunków ze Zjednoczonym Królestwem w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.

W szczególności:

- **Umowa o wystąpieniu**, w tym **ramy windsorskie**, oraz **umowa o handlu i współpracy** stanowią fundament stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem. Umowy te muszą zostać wdrożone w całości, z wiernym oddaniem ich treści i terminowo.
- **Umowa o handlu i współpracy** zapewnia właściwą równowagę praw i obowiązków obu Stron, uwzględniając nieprzekraczalne granice określone przez Zjednoczone Królestwo (brak jednolitego rynku, brak unii celnej, brak swobody przemieszczania się). Będę pracować nad dalszym wykorzystaniem potencjału tej umowy.
- **Bezpieczeństwo i odporność** będą ważnym filarem naszego nowego programu współpracy ze Zjednoczonym Królestwem. Europa i jej sąsiedztwo stoją w obliczu bezprecedensowych wyzwań geopolitycznych, a argumenty za pogłębioną współpracą w tej dziedzinie są oczywiste. Dotyczy to współpracy w zakresie bezpieczeństwa i obrony, ale również, bardziej ogólnie, odporności na kryzysy geopolityczne. Będę współpracować w tych kwestiach z wysoką przedstawicielką/wiceprzewodniczącą.
- Kontakty **międzyludzkie** będą zasadniczym elementem zacieśnionych stosunków. Oznacza to, że wszyscy obywatele powinni mieć możliwość korzystania z pełni praw przysługujących im na mocy umowy o wystąpieniu w Zjednoczonym Królestwie i UE, obecnie i w przyszłości. „**Program doświadczeń młodzieży**” między UE a Zjednoczonym Królestwem jest jedną z inicjatyw w tej dziedzinie, którą można by przeanalizować.
- Będę rozwijać naszą współpracę w zakresie **ochrony naszej planety i jej zasobów**, w tym **zrównoważonego rybołówstwa, klimatu i energii**. Musimy zapewnić unijnym flotom rybackim stały dostęp do wód Zjednoczonego Królestwa. Jeśli chodzi o energię, będę prowadzić działania na rzecz pełnego wykorzystania potencjału umowy o handlu i współpracy, w tym pogłębienia współpracy w zakresie bezpieczeństwa dostaw, oraz pracować nad wdrożeniem uzgodnień dotyczących handlu energią elektryczną.
- Od października 2021 r. podjęto znaczne wysiłki w związku z negocjacjami w sprawie umowy między UE a Zjednoczonym Królestwem dotyczącej **Gibraltaru**, której celem jest zniesienie kontroli osób i towarów z korzyścią dla całego regionu. Będę kontynuować wysiłki na rzecz zakończenia tych negocjacji.

We wszystkich tych kwestiach będę ściśle współpracować z Parlamentem Europejskim w duchu przejrzystości, zaufania i zachowania jedności UE.

Nasze stosunki ze **Szwajcarią** skupiają się na zawarciu szerokiego pakietu umów. Naszym celem jest zakończenie negocjacji do końca bieżącego roku, a następnie dążenie do podpisania, zawarcia i wejścia w życie pakietu. Pozwoli nam to zmodernizować, zrównoważyć i pogłębić naszą współpracę z tym bliskim partnerem o podobnych poglądach. Przepisy regulujące uczestnictwo Szwajcarii w jednolitym rynku UE muszą gwarantować pewność i przewidywalność prawa, a także sprawiedliwość i równe warunki działania dla naszych obywateli i przedsiębiorstw.

Stosunki ze Szwajcarią opierają się na tych samych zasadach, które mają zastosowanie do wszystkich naszych partnerów z Europy Zachodniej: ochrona integralności rynku wewnętrznego i autonomii procesu decyzyjnego UE oraz zapewnienie właściwej równowagi między prawami i obowiązkami.

W trakcie poprzedniej kadencji parlamentarnej zwracałem szczególną uwagę na to, by przekazywać Parlamentowi pełen zestaw informacji, a także angażować tę instytucję we wszystkie kwestie związane z partnerami z Europy Zachodniej. Zamierzam kontynuować naszą ścisłą współpracę.

Na przykład w odniesieniu do wdrażania umowy o handlu i współpracy – najbardziej kompleksowej umowy tego rodzaju zawartej z państwem trzecim – będę nadal stosować zobowiązania podjęte przez Komisję podczas ratyfikacji umowy o handlu i współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem w 2021 r., takie jak zobowiązania dotyczące wymiany informacji z Parlamentem.

Pytanie Komisji Rozwoju

10. Związek między handlem a rozwojem oznacza między innymi, że handel jest jednym z najważniejszych narzędzi używanych, by pomagać krajom partnerskim na drodze do zrównoważonego rozwoju. Jak zadba Pan o to, by wymiana handlowa UE z krajami rozwijającymi się służyła osiągnięciu tego celu – w kontekście większego skupienia się na własnych interesach gospodarczych i bezpieczeństwie gospodarczym UE – tak aby stworzyć sytuację korzystną dla wszystkich? W związku z tym ogólny system preferencji taryfowych (GSP) plus ma

w założeniu zapewnić krajom rozwijającym się szczególną zachętę handlową motywującą je, by dążyły do zrównoważonego rozwoju i dobrych rządów, ale wydaje się, że liczba krajów korzystających z tej możliwości jest jak dotąd raczej ograniczona. Jakie są – o ile w ogóle istnieją – plany poprawy skuteczności tej zachęty? Podobnie umowy o partnerstwie gospodarczym cieszą się jak dotąd dość ograniczoną popularnością wśród krajów partnerskich z obawy, że mogą wywierać presję na sektory konkurujące na rynkach importowych. Umowy o partnerstwie gospodarczym krytykuje się również za to, że są zbyt wąskie, by pobudzać zrównoważony rozwój (nie obejmują handlu usługami, inwestycji, zamówień publicznych, konkurencji, handlu cyfrowego czy zmiany klimatu). Jak zamierza Pan zadbać o to, by umowy o partnerstwie gospodarczym były bardziej kompleksowe i stały się atrakcyjniejsze dla krajów partnerskich?

Handel międzynarodowy zmienił oblicze gospodarki światowej poprzez włączenie krajów rozwijających się do regionalnych i globalnych łańcuchów wartości, zwiększenie ich zdolności produkcyjnych i zwiększenie dobrobytu ich obywateli. W ten sposób handel stał się jednym z najważniejszych narzędzi pomagających krajom partnerskim na ich drodze do zrównoważonego rozwoju. Chociaż konkurencja geopolityczna i geoelekonomiczna może mieć wpływ na niektóre aspekty handlu międzynarodowego, nie zmieniają one **korzystnego dla wszystkich charakteru partnerstw UE i naszego interesu w dalszym pogłębianiu więzi z krajami rozwijającymi się.**

Po pierwsze, chociaż UE poświęca znaczną uwagę własnej **konkurencyjności i bezpieczeństwu gospodarczemu**, są one nierozdzielnie związane z rozwojem ściślejszych partnerstw, w szczególności z globalnym Południem. Takie **partnerstwa** odzwierciedlają nasze wspólne zainteresowanie dywersyfikacją łańcuchów dostaw, zwiększeniem dostaw kluczowych nakładów niezbędnych do transformacji ekologicznej i cyfrowej oraz wspieraniem inwestycji i ekologicznego uprzemysłowienia. Cele te znajdują odzwierciedlenie w unijnym planie w zakresie handlu dwustronnego i stanowią centralny element nowych inicjatyw, takich jak **czyste partnerstwa handlowo-inwestycyjne**. Takie partnerstwa będą wspierać inwestycje w niektóre czyste strategiczne łańcuchy dostaw w państwach trzecich, wzmacniając zrównoważony rozwój, wartość dodaną i gospodarki naszych partnerów, zapewniając jednocześnie swobodny przepływ produktów z zakresu czystych technologii, czystej energii i surowców przez granice. W ten sposób partnerstwa te wykracza poza ograniczenia poprzednio stosowanych metod. Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, będę dążyć do rozwijania i pogłębiania partnerstw UE z krajami rozwijającymi się oraz, wraz z komisarzem do spraw partnerstw międzynarodowych, dopilnuję, by stosunki handlowe i inwestycyjne z tymi partnerami nadal przyczyniały się do realizacji **celów zrównoważonego rozwoju**.

Po drugie, z uwagi na atrakcyjność jednolitego rynku i długotrwałe zainteresowanie UE wspieraniem krajów partnerskich na ich drodze do zrównoważonego rozwoju, jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę zwracać szczególną uwagę na skuteczne wykorzystanie narzędzi UE, w tym **ogólnego systemu preferencji taryfowych plus (GSP+)**. W szczególności zadbam o to, by GSP+ pozostał skutecznym narzędziem poprzez zapewnienie stałej współpracy UE z organami rządowymi odpowiedzialnymi za GSP+, zapewnienie społeczeństwu obywatelskiemu i przedsiębiorstwom przestrzeni do dążenia do zmian w praktyce oraz zwrócenie szczególnej uwagi na propagowanie praw kobiet i dzieci, walkę z torturami i złym traktowaniem oraz wyeliminowanie pracy dzieci i pracy przymusowej. Jednocześnie GSP+ jest narzędziem, które UE może wykorzystać, aby zadbać o własne interesy w innych obszarach polityki, takich jak współpraca w dziedzinie migracji i readmisji.

Trwający przegląd legislacyjny GSP ma właśnie na celu ułatwienie dostępu do GSP+ coraz większej liczbie krajów najslabiej rozwiniętych, które w ciągu najbliższych kilku lat nie będą już należały do kategorii krajów najslabiej rozwiniętych. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę dążyć do osiągnięcia porozumienia w sprawie przeglądu rozporządzenia w sprawie GSP, aby nadal wspierać włączanie naszych rozwijających się partnerów do międzynarodowych przepływów handlowych, a także przestrzeganie przez nich międzynarodowych standardów w zakresie praw człowieka, praw pracowniczych, środowiska, klimatu i dobrych rządów.

Po trzecie, będę nadal wspierać wdrażanie naszych **umów o partnerstwie gospodarczym (UPG)** i analizować rozszerzenie ich zakresu. UPG miały pozytywny wpływ na gospodarki przedmiotowych krajów. Na przykład inwestycje UE w krajach partnerskich objętych umową o partnerstwie gospodarczym w ciągu ostatnich pięciu lat wzrosły o 63 % w porównaniu z zaledwie 20 % w krajach nieobjętych umową o partnerstwie gospodarczym. Chociaż większość UPG dotyczy głównie handlu towarami, niedawna umowa o partnerstwie gospodarczym UE-Kenia, która weszła w życie 1 lipca 2024 r., rozszerzyła nasze podejście i zawiera zdecydowane zobowiązania w zakresie handlu i zrównoważonego rozwoju. Umowa o partnerstwie gospodarczym UE-Kenia jest otwarta dla innych państw Wspólnoty Wschodnioafrykańskiej i w związku z tym ma na celu przekształcenie się w regionalną umowę o partnerstwie gospodarczym. Jesteśmy również w trakcie aktualizacji istniejącej UPG z pięcioma

państwami Afryki Wschodniej i Południowej (ESA5: Komory, Madagaskar, Mauritius, Seszele i Zimbabwe) obowiązującej od 2012 r., aby wyjść poza handel towarami oraz współpracę gospodarczą i rozwojową.

Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę również szukać innych sposobów pogłębienia strategicznego partnerstwa UE z Afryką, zarówno na szczeblu dwustronnym, jak i kontynentalnym. W ramach stosunków dwustronnych wdramy umowy o ułatwieniach w zrównoważonych inwestycjach (SIFA), z których pierwsza została zawarta z Angolą. Zbadam możliwość wykorzystania tego rodzaju umów z innymi partnerami afrykańskimi (Ghaną, Wybrzeżem Kości Słoniowej i Kamerunem). Zbadam potencjał dialogu handlowo-inwestycyjnego z innymi strategicznymi krajami, takimi jak Republika Południowej Afryki i Nigeria, a także inne sposoby zaangażowania w realizację coraz liczniejszych celów politycznych, takie jak czyste partnerstwa handlowo-inwestycyjne. Na szczeblu kontynentalnym zaangażuję się w dalszy rozwój dialogu wysokiego szczebla na temat integracji gospodarczej i handlu z Unią Afrykańską.

Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę nadal zwiększać atrakcyjność naszych UPG i GSP+ dla naszych partnerów poprzez skuteczne i elastyczne reguły pochodzenia umożliwiające krajom Afryki, Karaibów i Pacyfiku korzystanie z preferencji, do których mają prawo, w połączeniu z odpowiednią pomocą techniczną i szkoleniami. Jednocześnie działania w zakresie monitorowania krajów korzystających z systemu GSP zapewnią preferencje tylko w odniesieniu do kwalifikujących się produktów. Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, przeprowadzę analizę unijnych reguł pochodzenia, by ocenić ich przydatność do zakładanych celów i zaangażować się w rozważania nad ich ewentualną modernizacją.

Pytanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów

11. Jakie cele przyjąłby Pan, aby wprowadzić unię celną na kolejny poziom i zapewnić skuteczne i nowoczesne służby celne, pozwalające w szczególności sprostać wyzwaniom związanym np. z platformami handlu elektronicznego, jak zapowiedziano w wytycznych politycznych przewodniczącej Komisji, oraz jakie dalsze działania przewiduje Pan w tym zakresie? Choć w wyniku reform celnych powstałoby scentralizowane centrum danych celnych przynoszące korzyści zarówno organom celnym, jak i przedsiębiorstwom, jak Komisja zamierza sfinalizować przejście na w pełni cyfrowe środowisko celne i uniknąć dalszych opóźnień we wdrażaniu systemów informatycznych przez państwa członkowskie? Czy w międzyczasie zamierza Pan poprawić współpracę między organami nadzoru rynku i zaproponować ukierunkowane zmiany, takie jak dodatkowe środki finansowe dla organów celnych, aby mogły sprostać wyzwaniom, jakie stwarzają platformy handlu elektronicznego z siedzibą w państwach trzecich, łącznie z obchodzeniem unijnych przepisów poprzez dzielenie zamówień?

Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, będę przewodzić wysiłkom w zakresie negocjacji i wdrażania reformy celnej UE oraz ustanowienia Urzędu UE ds. Celnych. Środki zaproponowane w ramach reformy zawierają światowej klasy opartą na danych wizję systemu celnego UE, który znacznie uprości procedury celne dla firm, zwłaszcza dla najbardziej wiarygodnych przedsiębiorców. Wprowadzą one unię celną UE w XXI w., wspierając 27 organów celnych UE we wspólnym działaniu na naszej wspólnej granicy i wzmacniając bezpieczeństwo gospodarcze przy jednoczesnym ułatwianiu handlu. W nuncie transformacji cyfrowej reforma ograniczy uciążliwe procedury celne, upraszczając tradycyjne deklaracje przez wprowadzenie bardziej inteligentnego, opartego na danych podejścia do nadzoru przywozu i wywozu. Jednocześnie organy celne będą dysponowały lepszymi informacjami i środkami umożliwiającymi właściwą ocenę oraz powstrzymanie nielegalnego przywozu i, w stosownych przypadkach, wywozu, który stanowi realne zagrożenie dla obywateli, gospodarki i środowiska UE. Nowy Urząd UE ds. Celnych (EUCA) stworzy i będzie nadzorował unijne centrum danych celnych, które będzie motorem nowego ekosystemu. Z czasem centrum danych zastąpi obecną celną infrastrukturę informatyczną i systemy IT w państwach członkowskich UE, co pozwoli im zaoszczędzić nawet 2 mld EUR rocznie na kosztach operacyjnych. Urząd UE ds. Celnych pomoże również w realizacji ulepszonych podejścia UE do zarządzania ryzykiem i kontroli celnych w całym łańcuchu dostaw towarów.

Za pośrednictwem programu „Cła” zapewniamy wprowadzenie podobnych usprawnień w zakresie cyfryzacji i zarządzania ryzykiem w krajach objętych procesem rozszerzenia i krajach ubiegających się o członkostwo, a także w ramach unii celnej z Turcją, a tym samym wzmacniamy kontrolę naszych granic zewnętrznych w odniesieniu do towarów, w szczególności w odniesieniu do krytycznych łańcuchów dostaw i sankcji.

Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, będę współpracować z innymi członkami kolegium, aby pomóc w sprostaniu wyzwaniom związanym z platformami handlu elektronicznego, gdzie problemem jest rosnąca liczba często niezgodnych z przepisami towarów w paczkach o wartości poniżej 150 EUR, które przywożone są bezpośrednio z państw trzecich po zakupie na jednej z platform internetowych.

W 2023 r. do UE przywieziono bezpośrednio 2,3 mld sztuk towarów, a w 2024 r. oczekuje się przywozu 4 mld sztuk. Organy publiczne w zaledwie siedmiu państwach członkowskich (Niderlandy, Belgia, Francja, Węgry, Włochy, Hiszpania i Niemcy) były odpowiedzialne za nadzór nad ponad 90% tych towarów. Kontrole celne wymagają ścisłej współpracy z organami nadzoru rynku, które są odpowiedzialne za zapewnienie zgodności towarów z mającymi zastosowanie przepisami ustawowymi i wykonawczymi, w tym z wymogami w zakresie ochrony środowiska, zdrowia, bezpieczeństwa i ochrony.

Gwałtowny wzrost przywozu w handlu elektronicznym wymaga podjęcia działań na kilku frontach, aby sprostać trzem głównym wyzwaniom: zgodności towarów, w szczególności pod względem bezpieczeństwa; nieuczciwej konkurencji między przedsiębiorstwami mającymi siedzibę w UE a przedsiębiorcami i platformami handlowymi z państw trzecich kierującymi swoją ofertę do konsumentów znajdujących się w UE; takie firmy i platformy często nie przestrzegają przepisów UE i wykorzystują próg zwolnienia z cła wynoszący 150 EUR; zrównoważeniu środowiskowemu.

Komisja zaproponowała i opracowała narzędzia służące przeciwdziałaniu temu zjawisku, obejmujące różne aspekty sprzedaży towarów przez internet, od sprzedaży po przywóz, czy też wprowadzanie na rynek UE. Między innymi akt o usługach cyfrowych, rozporządzenie w sprawie nadzoru rynku i rozporządzenie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów odegrają kluczową rolę w zapewnieniu, aby produkty oferowane do sprzedaży przez internet były zgodne ze wszystkimi obowiązującymi unijnymi przepisami. UE powinna teraz w pełni wykorzystać dostępny zestaw narzędzi, aby zwiększyć zgodność towarów sprzedawanych przez internet i przywozu towarów w handlu elektronicznym.

Jeżeli chodzi o kwestie celne, unijny system jednego okienka w dziedzinie celi umożliwia już zautomatyzowaną i cyfrową współpracę między organami celnymi a organami nadzoru rynku, ułatwiając wymianę danych w czasie rzeczywistym. Proponowana reforma celna UE przyniesie długoterminowe i systemowe rozwiązania problemu handlu elektronicznego. Dzięki EUCA i unijnemu centrum danych celnych zwiększy się zdolność organów celnych do nadzorowania i kontrolowania przepływów, co umożliwi lepsze podejście UE do zarządzania ryzykiem. Reforma ta będzie się również opierać na udanych doświadczeniach związanych z przepisami dotyczącymi VAT, z wprowadzeniem pojęcia „uznanego importera”, w tym przypadku w odniesieniu do platform handlu elektronicznego, który to importer byłby odpowiedzialny za prawidłowe uiszczenie celi i podatków, ale również za zgodność produktów z odpowiednimi przepisami UE. Reforma celna zniesie również próg w wysokości 150 EUR zwalniający z cła i wprowadzi uproszczone traktowanie taryfowe grupujące stawki celne w „koszykach” w ramach dobrowolnego uproszczenia, co zlikwiduje obecną praktykę dzielenia paczek w celu utrzymania ich wartości poniżej progu zwolnienia z cła.

Ważne jest, aby współprawodawcy jak najszybciej przyjęli pakiet reformy celnej, ponieważ reforma ta zapewnia UE rzeczywistą strategiczną zdolność reagowania na zagrożenia stwarzane przez nielegalny i niezgodny z przepisami handel elektroniczny, umożliwiając nam lepszą ochronę naszych obywateli przed szkodą oraz naszych miejsc pracy, innowacji i przemysłu przed nieuczciwą konkurencją. Jednocześnie zapewni wraz z komisarzami odpowiedzialnymi za odpowiednie dossier podejście uwzględniające wszystkie aspekty. Jeżeli uznaje się, że model biznesowy wykorzystuje trudności strukturalne w przeprowadzaniu wystarczających kontroli zgodności ogromnej liczby przesyłek pakowanych indywidualnie i wysyłanych z zagranicy, powinniśmy być również otwarci na inne środki.

Jeśli chodzi o informatyczny aspekt wdrażania unijnego kodeksu celnego, to prace Komisji przebiegają zgodnie z planem, natomiast opóźnienia spowodowane różnymi czynnikami w państwach członkowskich mają wpływ na ogólny proces wdrażania. Opóźnienia w jednym państwie członkowskim wywołują efekt domina w innych, opóźniając stosowanie niektórych ułatwień w handlu, jak wspomniano w rocznym sprawozdaniu z postępów dotyczącym unijnego kodeksu celnego za 2023 r. Komisja prowadzi różne działania łagodzące, które zamierzam kontynuować i zintensyfikować. W szczególności odnoszę się do wzmocnionego nadzoru i monitorowania wdrażania unijnego kodeksu celnego poprzez kontrole na miejscu, wzmocnioną i ukierunkowaną pomoc dla państw członkowskich zmagających się z problemami związanymi z systemami transeuropejskimi, specjalnego finansowania przewodniego w ramach Instrumentu Wsparcia Technicznego na 2024 r. oraz ogólnie – dedykowanego i dostosowanego do potrzeb wsparcia w granicach mandatu Komisji i jej budżetu.

Pytanie Komisji Prawnej

12. Przystąpienie państw trzecich do konwencji i poszanowanie art. 218 ust. 6 TFUE

Szereg konwencji międzynarodowych, których stroną jest Unia Europejska, w szczególności w ramach konferencji haskiej, przewiduje przystąpienie państw trzecich poprzez klauzule ustanawiające procedurę milczącej zgody/braku sprzeciwu na szczeblu międzynarodowym. W opinii 1/13 z 14 października 2014 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł, że akt przystąpienia i oświadczenie o wyrażeniu zgody na takie przystąpienie stanowią umowę międzynarodową w rozumieniu art. 218 TFUE. W rezolucji z 15 czerwca 2023 r. w sprawie poparcia przystąpienia Ukrainy do Konwencji z dnia 2 lipca 2019 r. o uznawaniu i wykonywaniu zagranicznych orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych (2023/2689(RSP)) Parlament uznał, że w kwestiach dotyczących ustalenia stanowiska UE w sprawie przystąpienia państw trzecich do konwencji konferencji haskiej należy stosować procedurę określoną w art. 218 ust. 6 TFUE. W tym sensie w przypadku każdego przystąpienia państwa trzeciego do konwencji haskiej objętego mechanizmem braku sprzeciwu Komisja powinna przedłożyć wniosek dotyczący decyzji Radzie, która podjęłaby taką decyzję za zgodą Parlamentu. Jeżeli Rada, za zgodą Parlamentu, postanowi sprzeciwić się nawiązaniu stosunków na mocy konwencji z nowym umawiającym się państwem, Komisja będzie musiała powiadomić o tym depozytariusza. Jedynie taka procedura pozwoliłaby na poszanowanie podziału kompetencji określonego w Traktatach, zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości dotyczącym umów międzynarodowych. Komisja uznała jednak – w szczególności podczas debaty na ten temat na posiedzeniu plenarnym 14 grudnia 2023 r. – że jej obowiązki w tym zakresie są jedynie obowiązkami informacyjnymi: Komisja zobowiązuje się informować Parlament i Radę oraz uwzględniać ich opinie. A zatem Komisja, decydując o tym, czy zaproponować decyzję o sprzeciwie, informowałaby Parlament o zamiarze przystąpienia państwa trzeciego do danej konwencji haskiej, z należyтым uwzględnieniem wyrażonych opinii. Jeżeli w wyniku dyskusji w Radzie i Parlamencie okaże się, że nie ma powodu, by sprzeciwić się przystąpieniu państwa trzeciego, Komisja formalnie nie zajmuje stanowiska, tak jak dzieje się obecnie. Z uwagi na to, że procedura ta jest uruchamiana dopiero wtedy, gdy Komisja postanowi przedstawić wniosek i zgłosić sprzeciw, podział uprawnień w procesie decyzyjnym określony w art. 218 TFUE jest faktycznie zaburzony. Jeżeli Pańskie powołanie na komisarza zostanie potwierdzone, jak zamierza Pan zapewnić, aby w przypadku przystąpienia państw trzecich do umów międzynarodowych zawierających klauzule o braku sprzeciwu Komisja przestrzegała procedury określonej w art. 218 ust. 6 TFUE, i zagwarantować tym samym przestrzeganie prawidłowej procedury podejmowania decyzji i podziału kompetencji na mocy Traktatów?

W pełni zobowiązuję się do zapewnienia pełnego poszanowania procedur określonych w Traktatach oraz prerogatyw instytucjonalnych Parlamentu Europejskiego i Rady. Przypominam, że Komisja już konsekwentnie informuje zarówno Parlament Europejski, jak i Radę o każdym zamiarze przystąpienia państwa trzeciego do konwencji, w ramach procedury opartej na braku sprzeciwu, w celu omówienia, czy należy wziąć pod uwagę sprzeciw. Komisja w pełni uwzględnia opinie wyrażane przez Parlament Europejski i Radę. Jestem gotowy do dalszej analizy sposobów optymalizacji współpracy międzyinstytucjonalnej w tym zakresie.

Pytanie Komisji Petycji

13. Należy poprawić przejrzystość postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego oraz lepiej informować osoby składające petycje o stanie takich postępowań, co będzie korzystne dla procesu rozpatrywania petycji. Ponadto postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego latami pozostają otwarte, często bez żadnych postępów. Komisja PETI byłaby wdzięczna, gdyby w ramach zorganizowanego dialogu między komisją PETI a komisarzem odpowiedzialnym za petycje w sposób bardziej proaktywny i automatyczny przekazywano jej skrócone informacje na temat stanu postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego związanych z petycjami. Mając to na uwadze, jakie konkretne działania podjąłby Pan, aby zapewnić sprawniejsze rozpatrywanie, lepszą koordynację oraz regularne i terminowe informowanie o stanie postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego i o projektach EU Pilot związanych z petycjami; aby przyspieszyć rozstrzyganie powiązanych toczących się od dawna postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego tak, żeby obywatele nie musieli bez końca oczekiwać na wynik; aby wprowadzić nowe międzyinstytucjonalne narzędzie informatyczne dla Komisji i Parlamentu, które ułatwiłoby Parlamentowi dostęp do wszystkich istotnych informacji związanych z petycjami, i aby uwzględnić te wymogi wobec Komisji w przeglądzie porozumienia ramowego?

Komisja przywiązuje wielką wagę do przejrzystości swoich działań mających na celu egzekwowanie prawa UE, ponieważ umożliwia to ogółowi społeczeństwa zaangażowanie się we wspólną odpowiedzialność za egzekwowanie przepisów i może przyczynić się do szybszego przestrzegania przepisów przez państwa członkowskie.

Komisja podjęła już szereg kroków w celu podania odpowiednich informacji do wiadomości publicznej. Publiczny rejestr postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego zawiera aktualne informacje na temat ostatniego kroku w każdej sprawie. Publikowane są komunikaty prasowe na temat najważniejszych decyzji w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przyjętych w regularnych cyklach naruszeń. Ponadto Komisja publikuje roczne sprawozdanie z monitorowania stosowania prawa UE, w którym opisuje kluczowe tendencje, szczegółowo określa współpracę z państwami członkowskimi i ustala obszary, w których konieczne są dodatkowe działania. Parlament może również zwrócić się o informacje na temat konkretnych, toczących się postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, zgodnie z porozumieniem ramowym z 2010 r.

Ważne jest również, aby system stał się bardziej przyjazny dla obywateli. Do wyszukiwania petycji można teraz korzystać z rejestru publicznego zawierającego linki do portalu petycji Parlamentu Europejskiego. Zmiany te ułatwiają społeczeństwu odnalezienie istniejących postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego dotyczących konkretnych tematów, śledzenie postępów i sprawdzenie, czy istnieje już petycja powiązana z toczącymi się dochodzeniami.

Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, będę opierał się na tych działaniach zwiększających przejrzystość i zaproponuję dalsze powiązanie publicznego rejestru decyzji Komisji w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego z portalem petycji Parlamentu Europejskiego. Za pomocą jednego kliknięcia osoba składająca petycję na portalu petycji powinna móc dotrzeć do odpowiedniego postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w rejestrze publicznym Komisji i odwrotnie. Odpowiedzi Komisji dla Parlamentu Europejskiego na petycje związane z postępowaniami w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego i dialogami w ramach EU Pilot muszą konsekwentnie odnosić się do danej sprawy i aktualnej sytuacji.

Zwiększę również przejrzystość naszych działań w zakresie egzekwowania prawa dzięki nowym stronom internetowym zapewniającym przyjazne dla użytkownika informacje na temat postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego (w tym tendencji i czasu na zastosowanie się do orzeczenia Trybunału lub średniego czasu rozpatrywania spraw), deficytu transpozycji, wskaźnika braku zgodności oraz dialogów w ramach EU Pilot. W szczególności wysłuchałem apelu o większą przejrzystość naszych dialogów w ramach EU Pilot i zaproponowałabym rozpoczęcie publikowania większej liczby informacji na naszych stronach internetowych, takich jak liczba rozpoczętych, zamkniętych i otwartych dialogów w ramach EU Pilot na koniec każdego roku, a także szerszy przegląd odnośnych państw członkowskich, obszarów polityki czy tematów. Jeżeli chodzi o kwestię utworzenia nowego międzyinstytucjonalnego narzędzia informatycznego, jestem gotów ocenić wykonalność tego przedsięwzięcia między Komisją a Parlamentem w granicach dostępnych środków budżetowych.

Jeżeli chodzi o włączenie tych elementów do porozumienia ramowego, Komisja dokładnie rozważy żądania Parlamentu.